

Geen lasten, geen lusten

FOTO: MARJA BROUWER

Een collega van een klein kantoor vroeg me laatst wat er nu eigenlijk mis was met de opvattingen van de Stichting Wakkere Accountant. En of ik dat kort en in normaal Nederlands kon uitleggen, want hij had weinig zin en tijd om alle vergaderbijlagen en juridische verhalen door te ploegen. Die uitleg kon ik hem geven en omdat ik vermoed dat meer collega's geen tijd hebben doe ik dat hier nog een keer.

Veel registeraccountants hechten aan hun titel. Dat is niet alleen omdat iedereen er hard voor heeft gewerkt, dat is ook omdat de titel een uitstekende reputatie heeft. Van alle financiële titels wordt de RA-titel nog steeds het hoogst gewaardeerd en dat wil heel wat zeggen als je ziet hoeveel concurrerende financiële of audit-gerelateerde titels er de afgelopen jaren in de markt zijn gebracht. De waardering voor de titel vertaalt zich niet alleen in maatschappelijk aanzien, maar ook in harde contanten. Bij gelijke functies betaalt de markt voor een RA zo'n tien tot vijftien procent meer. Als 14.000 NIVRA-leden veertig jaar lang een gemiddeld inkomen van € 60.000 ontvangen, resulteert dat in een marktwaarde van zo'n slordige drie miljard euro.

De markt betaalt dat niet voor niks. Als tegenprestatie wil ze een gegarandeerde kwaliteit. Uit onderzoek blijkt dat het overgrote deel van de opdrachtgevers verplichte educatie, beroepsregels en toezicht daarbij vindt horen.

Nu wil de SWA de beroepsregels, de gedragscode voor de openbaar accountant en de kwaliteitstoetsing beperken tot de wettelijke controle, dus alleen tot accountants met een AFM-vergunning.

Voor de accountants in business heeft dit voorstel geen enkele consequentie, want los van de PE-verplichting gold voor hen die beperking toch al. De SWA-voorstellen raken dus vooral de kleinere accountantskantoren. Da's fijn, zullen sommigen misschien zeggen, eindelijk minder lasten. Klopt, maar ook minder lusten. Want verschillende marktpartijen hebben al laten blijken dat ze de waarborgen willen. Dat is de reden dat bijvoorbeeld een AFM-vergunning als een keurmerk gaat werken. En dat leidt tot concurrentievoordeel. De kloof met de kleine kantoren, de niet-vergunninghouders, dreigt daarmee groter te worden.

Het NIVRA vindt dat een slechte zaak, want veel kleine kantoren leveren een uitstekende kwaliteit dienstverlening. Gelukkig is er nog steeds de RA-titel, als beproefd bewijs van kwaliteit. En gelukkig let de markt daar nog steeds heel goed op. Maar dat zal snel ophouden als duidelijk wordt dat elke waarborg is vervallen en de RA niets meer inhoudt dan een doctorandustitel.

De SWA-voorstellen zullen op termijn funest uitwerken voor kleine kantoren. Helaas blijft het daar niet bij. De pers wrijft zich in de handen met de berichten van de SWA. Ruziënde accountants leveren smeuge krantenartikelen op, maar zijn schadelijk voor het aanzien van het hele beroep. Gelukkig zijn vele collega's dat met me eens. De komende Ledenvergadering zal uitwijzen of verstand en fatsoen in ons beroep de boventoon blijven voeren.

En het NIVRA, doet dat zelf wat aan de lastendruk voor kleine kantoren? Jazeker, de regelgeving voor de samenstelpraktijk wordt verlicht en de kwaliteitstoetsingen worden minder frequent en minder formalistisch toegepast. Maar wel met dat ene verschil: de waarde van de titel blijft gehandhaafd.

Gert Smit
algemeen directeur